

didatuddannelserne, men efter Socialdemokratiets opfattelse bør ingen uddannelse være uden mulighed for at komme videre i uddannelsessystemet, og det skal også gælde for de mellemlange videregående uddannelser.

Professionerne har også behov for, at nogle uddanner sig videre, f.eks. for at sikre kvalificerede lærere i professionsuddannelserne. Også dette taler for indførelse af professionsbachelor på de mellemlange uddannelser.

Selv om vi i Socialdemokratiet prioriterer centerdannelse af beslægtede uddannelser, vil vi ikke udelukke andre former for centerdannelse.

Strukturovervejelserne vedrører også de korte videregående uddannelser og ikke alene de mellemlange, de såkaldte KVVU'er eller akademiuddannelser, som de nu hedder. Her arbejdes der på en reform, en kvalitetsforbedring af uddannelsen, som opfølgning på lovgivningen, der trådte i kraft sidste år.

Her har vi heller ikke nogen færdig strukturløsning, men målet må være at sikre stærke og gode undervisningsmiljøer i disse såkaldte akademier eller korte videregående uddannelsesinstitutioner for at sikre den faglige udvikling, bl.a. også gennem forskningstilknytning.

Vi skal også her sikre en regional dækning af de korte videregående uddannelser. Der kan vel også her være tale om forskellige løsninger ude over landet. Men vi tillægger det afgørende betydning, at disse korte videregående uddannelser, KVVU'erne, bliver en god mulighed for videreuddannelse for dem, der har taget en erhvervsuddannelse.

Vi tror også, at KVVU'er placeret på eller i forbindelse med erhvervsskolerne vil kunne styrke disse skolers uddannelsesmiljø.

Det område, som er længst fremme i drøftelsen af institutionsredegørelsen, er vist lærer- og pædagogområdet, hvor lærer- og pædagogseminarierne, Danmarks Lærerhøjskole og Danmarks Pædagoghøjskole er involveret. Og grunden til det er formentlig, at partierne bag læreruddannelsesloven har forpligtet sig til at se på lærernes efter- og videreuddannelse.

Når jeg vurderer det, der ligger fremme, synes jeg, der tegner sig gode muligheder for at finde en god model for dette område. Vi støtter – som tidligere sagt om det mere generelle – oprettelse af centre, hvor pædagog- og lærerseminarier indgår, og vi anlægger følgende vurderinger:

Vi skal fastholde seminariernes regionale tilknytning, altså den geografiske spredning.

Seminarierne skal forblive selvstændige institutioner, som forestår grunduddannelsen og måske også en del af videreuddannelsen og forestår forsøgs- og udviklingsarbejde i skolen samt eventuelt også forskning udlagt fra det, som vi vil kalde Danmarks Pædagogiske Universitet, og som vi går ind for oprettelsen af ved sammenlægning af Danmarks Lærerhøjskole, Danmarks Pædagoghøjskole og Danmarks Pædagogiske Institut.

Danmarks Pædagogiske Universitet skal også samarbejde med andre relevante forskningsmiljøer på deres felt og drive forskning, og deres opgave er at drive forskning i børns udvikling og læring og i læringsprocesser. Endvidere skal DPU, Danmarks Pædagogiske Universitet, have kandidatuddannelser, master- og diplomuddannelser, forskeruddannelser og uddannelser af lærere på f.eks. professionsuddannelserne, blot for at nævne nogle opgaver, som vi mener denne institution skal have tillagt.

Vi er meget optaget af at gøre DPU til et stærkt forskningscenter, måske endda af international betydning, et forskningscenter i pædagogik og læringsprocesser ikke alene med hensyn til børns udvikling og læring, men også med hensyn til læringsprocesser og undervisning generelt.

Centrene bør koordinere og organisere samarbejdet mellem seminarierne om relevante opgaver – jf. det, jeg tidligere sagde om CVU'erne – herunder selvfølgelig folkeskolelærernes og pædagogernes efter- og videreuddannelse og desuden forskningstilknytning til og forskningssamarbejde med Danmarks Pædagogiske Universitet.

Det er afgørende, at efteruddannelse knyttes til grunduddannelsen for at styrke miljøerne til gavn for både grunduddannelse og efteruddannelse. Og den føromtalt forskningstilknytning vil ligeledes kunne styrke hele studiemiljøet på seminarierne.

Det må drøftes nærmere, hvorledes CVU'erne, disse centre, skal organiseres. Der er jo ingen grund til at opbygge nye institutioner, hvis centrenes opgaver kan klares i et forpligtende samarbejde mellem pædagog- og lærerseminarierne og i nær tilknytning til Danmarks Pædagogiske Universitet og andre relevante forskningsenheder.

Jeg mener, at vi vil kunne kvalitetsudvikle vores MVU-ere, vores mellemlange videregående